

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 425/21
3.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, са вишим саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због шест кривичних дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Ћасића, изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, **дана 03. јуна 2021. године**, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због извршења продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54, 50 и 51 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању **од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 800.000,00 динара**, коју је дужан да плати у року од 6 (шест) месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у наведеном року, суд ће је извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од шест месеци, док се жалба јавног тужиоца у преосталом делу и жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Ћасића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К.бр.1519/20 од 06.04.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године за коју је одређено да ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ... број ..., без примене електронског надзора. У смислу члана 45 став 6 Кривичног законика, одређено је да окривљени АА не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Уз даљу примену одредаба чланова 50 и 51 Кривичног законика, окривљени АА је осуђен на новчану казну у износу од 500.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у наведеном року, суд ће је извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да затвор не може бити дужи од шест месеци. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, у складу са одредбом члана 264 став 1 ЗКП.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

- јавни тужилац Првог основног јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног АА огласи кривим због извршења шест кривичних дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика, те да га осуди на јединствену казну затвора у трајању од четири године и на новчану казну у износу од 3.500.000,00 динара или да побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окривљеног осуди на казну затвора у дужем трајању и новчану казну у већем износу и

- браниоци окривљеног АА, адвокати Невена Протић и Дејан Ћасић, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да потврди првостепену пресуду. Тражили су да буду обавештени о седници већа.

Браниоци окривљеног АА, адвокати Невена Протић и Дејан Ћасић поднели су одговор на жалбу јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, са предлогом да је Апелациони суд одбије као неосновану, да усвоји жалбу бранилаца окривљеног АА и првостепену пресуду потврди или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да буду обавештени о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.478/21 од 19.05.2021. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду усвоји и побијана пресуда преиначи тако што ће се окривљени АА огласити кривим због извршења шест кривичних дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика и осудити на јединствену казну затвора у дужем временском трајању и новчану казну у већем износу, а да се жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Ћасића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Ћасића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога из одговора на жалбу, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у цитираном поднеску, те наводе присутног браниоца, нашао:

-жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду је делимично основана, а жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Ћасића, неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због повреде кривичног закона, јавни тужилац истиче да је првостепени суд погрешно применио одредбе члана 61 Кривичног законика када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу елементи продуженог кривичног дела. Према наводима жалбе, неспорно је да су кривична дела извршена од стране истог учиниоца и да су због природе случаја једино и могла бити извршена коришћењем исте ситуације и јединственог умишљаја учиниоца, али будући да је окривљени изградио шест засебних објеката који нису повезани, односно сваки за себе чини посебну грађевинску целину и за сваки је засебно потребна грађевинска дозвола, без обзира што се налазе на истој грађевинској парцели која због своје величине то дозвољава, не може се радити о продуженом кривичном делу, а посебно што није у питању комплекс зграда – објеката, тзв. ламела.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно закључио да су испуњени услови за конструкцију продуженог кривичног дела. Наиме, будући да продужено кривично дело у складу са одредбама члана 61 Кривичног законика, чини више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца која представљају целину због постојања најмање две од следећих околности: истоврсности оштећеног, истоврсности предмета дела, коришћења исте ситуације или истог трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја, евидентно је да су у конкретном случају испуњене и више од две околности за примену наведене законске

одредбе. Неспорно је да се ради о шест објеката изграђених без грађевинске дозволе, дакле, да се ради о шест истих кривичних дела, што је један од услова у складу са одредбама члана 61 Кривичног законика за конструкцију продуженог кривичног дела, те потенцирање ове чињенице у жалби јавног тужиоца, не доводи у сумњу правилан закључак првостепеног суда да се ради о продуженом кривичном делу у смислу члана 61 Кривичног законика, те је првостепени суд правилно применио кривични закон када је окривљеног АА огласио кривим за продужено кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, а поводом жалби јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Невене Протић и Дејана Тасића, Апелациони суд у Београду налази да је жалба јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, у овом делу, основана.

Наиме, према ставу овог суда, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције, правилно је првостепени суд утврдио све околности из члана 54 Кривичног законика које утичу на њен избор, те правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног утврдио да је у потпуности признао извршење кривичног дела што је директно утицало да се ова кривичноправна ствар брзо расветли, те личне и породичне прилике окривљеног, као и ранију неосуђиваност.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, утврђеним олакшавајућим околностима, у одсуству отежавајућих, је дат пренаглашен значај, посебно имајући у виду бројност кривичних дела у оквиру конструкције продуженог кривичног дела, на шта се основано жалбом јавног тужиоца указује.

Стога је Апелациони суд у Београду је усвајањем жалбених навода јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду који се тичу одлуке о казни побијану пресуду преиначио тако што је окривљеног АА, због продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 800.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од шест месеци од дана правноснажности пресуде, налазећи да су овако одмерене казне нужне и довољне да се њима постигне сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Будући да су и овако одабране и одмерене главна и споредна казна нужне да се утиче на окривљеног да убудуће не чини кривична дела, жалбени наводи бранилаца окривљеног АА да првостепени суд утврђеним олакшавајућим околностима у складу са одредбама члана 54 кривичног законика није дао адекватан значај, оцењени су неоснованим.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**